

Dette jubilæumsskrift er udgivet i anledning af foreningen Sct. Hans'ernes 25-års jubilæum den 3. juni 2011.

Redaktionsgruppe:

Bent Nielsen, Aase Nielsen, Jens Arne Petersen, Lars Verning Petersen, Elmar Mønster og Eivind Sønderborg Johansen

Redaktør:

Eivind Sønderborg Johansen,
journalist

Udgiver:

Sct. Hans'erne

Kontakt:

Bent Aage Nielsen, Formand
Tlf. 65 90 37 70
bent.aage.nielsen@get2net.dk

Web-adresse:

www.scthanserne.dk

Layout og tryk:

one2one Odense, www.one2one.dk

Oplag:

700 stk.

Sct. Hans'erne 1986-2011: Bydelens samlingspunkt i et kvart århundrede

Formand Bent Nielsen

I anledning af Sct. Hans'ernes 25 års jubilæum er der al mulig grund til at lade årene passere revy gennem et jubilæumsskrift.

Foreningens udvikling er skildret i skriftet. Der er sket meget, siden vi sad på Sct. Hans Skole og drøftede, hvordan vi kunne starte foreningen.

Jeg er sikker på, at der er mange, som vil nikke genkendende til billeder og tekst fra de mange arrangementer og aktiviteter, der har været gennem årene.

Som formand er jeg stolt over, at vi har så mange forskellige tilbud til vores medlemmer, og jeg håber, vi også fremover kan forny os og fortsat leve op til vores formålsparagraf: at samle beboere på tværs af aldersgrupper med Sct. Hans Skole som centrum.

Indhold

Samlingsstedet for Sct. Hans Landsogn	3
25 år med Sct. Hans'erne	4
Bent blev formand ved et tilfælde	7
Bordets og fællesskabets glæder	8
En pigedrøm blev til 14 gymnastikhold	10
Anette synger sig glad	12
Én stor familie.....	14
Fra mavesvær til maratonløber	15
Forening der flytter hegnspele	18
Mavebøjninger og Mr. Swing King	19
Shat- Sct. Hans'ernes amatørteater	20
Sct. Hans'erne – nu også med zumba	23
Teater og natmad	24
Til søs og på cykel med Sct. Hans'erne	25
Det kører for de cyklende Sct. Hans'ere	26
Skibhusløb siden 1990	27

Samlingsstedet for Sct. Hans Landsogn er glæde og livskvalitet, konstaterer Jens Arne Petersen. Foto Lars Verner

Samlingsstedet for Sct. Hans Landsogn

Har vi brug for et samlingssted i Skibhuskvarteret, og hvad skal vi bruge det til i vores dagligdag? Det får vi et bud på af Jens Arne Petersen. Han har i mange år medvirket til udviklingen af Sct. Hans'erne.

Jens Arne Petersen

I tidligere tider mødtes landsbyens borgere på tinge og traf beslutninger i fællesskab. Det skete i det fri på tingstedet; et samlingssted bestående af sten i en cirkel på en central plads i landsbyen.

Dengang vi så serien Huset på Christianshavn, blev vi mindet om betydningen af et samlingssted. Det hed Rottehullet. Her mødtes de lokale i gaden over en øl og fik klaret livets gebrækkigheder - eller bagt nogle gode rævekager, hvis det var det, der var behov for. Rottehullet var det uundværlige samlingssted for beboerne i Huset på Christianshavn.

Boldklubber og idrætsforeninger er også samlingssteder. Det samme gælder aftenskolerne for dem, der har råd til at betale, hvad det koster at være med her.

Unge mennesker har samlingssteder, hvor de kan få lov til at være sig selv. Ja, det sker, at de besætter hele ejendomme for at få et samlingssted.

Sådan kan vi blive ved, men her i Skibhuskvarteret har vi også vores eget lokale samlingssted i form af foreningen Sct. Hans'erne.

I 25 år har foreningen været det centrale omdrejningspunkt for hundredvis af forskellige aktiviteter i bydelen.

Det giver en fællesskabsfølelse; vi har noget at samles om, noget vi kan glæde os til.

Aktiviteterne er så mangeartede, at der er noget for enhver, også på tværs af generationerne.

Et stort gymnastikprogram med mange hold og over 30 deltagere på hvert af dem. Et løbehold, et sangkor, tre madklubber, et malerhold, teaterarrangementer, cykelhold, virksomhedsbesøg og utallige andre aktiviteter, som vi er fælles om på kryds og tværs.

Vi tænker måske ikke så meget over det i hverdagen, men samlingsstedet Sct. Hans'erne er med til at gøre Skibhuskvarteret til mere end et område, hvor man bare bor. Samlingsstedet skaber fællesskabsfølelse. Det giver os masser af muligheder for at deltage i et væld af spændende aktiviteter sammen med mennesker, som man ikke kan undgå at lære godt at kende i et stort og givende netværk.

Det kan siges kort: Samlingsstedet for Sct. Hans Landsogn er glæde og livskvalitet.

25 år med Sct. Hans'erne

Sct. Hans'erne har altid været synlige i bybilledet i Skibhuskvarteret. Som her ved Sct. Hans Skoles 120-års jubilæum i 1998, hvor teatergruppen Shat sammen med skolens elever opførte et brag af en forestilling, Sct. Hans – vor gamle skole. Arkivfoto.

Den lille forening er lige så sejlivet som skarntyden i dens logo

Eivind Sønderborg Johansen

"En forening, der kan samle på tværs af alder og interesser om aktiviteter af forskellig art med skolen som samlingssted." Med det formål besluttede deltagerne på et møde på Sct. Hans Skole den 12. marts 1986 at oprette en forening i skoledistriktet. Det var en lille kreds af forældre på ni personer, der havde taget initiativet til mødet, efter at ideen om en forening var blevet kastet på bordet på et debatmøde i klasserådet på skolen i november 1985.

Inden foreningen formelt var blevet dannet på en stiftende generalforsamling, blev den skudt i gang med en aktivitetsdag den 31. maj 1986 på skolen med fodbold mellem lærerne og Skibhuskvarterets handlende, opvisning i gymnastik og taekwondo samt musikalsk underholdning.

Hvad skal barnet hedde

Det store spørgsmål var nu, hvad barnet skulle hedde. Som optakt til aktivitetsdagen havde initiativgruppen udskrevet en konkurrence om et navn til foreningen. Der kom 15 forslag. Et af dem var fra 84-årige Karen i Buchwaldsgade. Hun foreslog, at foreningen blev døbt Pandekagehuset, opkaldt efter en nedslidt arbejderbolig, der havde ligget i Skibhuskvarteret i hendes barndom i begyndelsen af 1900-tallet.

Navnet blev dog ikke Pandekagehuset. Initiativgruppen udvalgte i første omgang fire navne blandt de indkomne forslag. Det var Skarntyde, Skibhus Aktivisten, Samlingsstedet for Sct. Hans Landsogn og Sct. Hans'erne. Navnet på den nye forening endte med at blive en kombination af to forslag: Sct. Hans'erne – Samlingsstedet for Sct. Hans landsogn.

Logo med ukrudt i

Forslaget om Skarntyde blev dog ikke lagt i mølposen, men kom til at indgå i foreningens logo i en tegnet udgave. Det refererer til, at odenseanerne tidligere kaldte Sct. Hans landsogn for Skarntydekvarteret med henvisning til den ildelugtende, vildvoksende

ukrudtsplante, som indbyggerne i etatsrådsbyen Odense noget nedladende sammenlignede arbejderbefolkningen i det fattige landsogn med.

Siden den stiftende generalforsamling i 1986 har tiden alt andet end stået stille for Sct. Hans'erne. Et diskotek for 5. og 6. klassetrin på Sct. Hans skole var det første arrangement, som bestyrelsen for den ny-etablerede forening fik stablet på benene i 1987. Det har udviklet sig til en bred buket af aktiviteter gennem årene fra teaterure, udflugter, virksomhedsbesøg, dans, amatørteater, en stor gymnastikafdeling, stavgang, løb, et sangkor og flere madklubber. Der kommer løbende nye aktiviteter til; senest har et par medlemmer taget initiativ til at køre en cykelafdeling i gang.

Sej som skarntyden

Her i jubilæumsåret har Sct. Hans'erne ved udgangen af april nået et medlemstal på 414 familier. På den baggrund er det nærliggende at sammenligne foreningen med skarntyden i foreningens logo – den er sejlivet og klar til de næste 25 år med udvikling og nye aktiviteter i takt med tiden.

Fortsættes på side 6

"SCT. HANS'ERNE"

INDBYDER ELEVER

PÅ

5. og 6. ÅRGANG

Et diskotek for 5. og 6. klasse på Sct. Hans skole var det første arrangement, som bestyrelsen for den nyetablerede forening fik stablet på benene i 1987. Her en kopi af den håndtegnede indbydelse til disco-aften.

HENRIK

til

DISCOTEKSAFTEN

KOM BARE DET BLIVER SKANT.

FREDAG DEN 20. MARTS 1987, KL 19³⁰ - 22³⁰
i SAMLINGSSALEN

LEVERER ⚡ LYD 📢 & LYS 🔦
FRA DERES GIGANTISKE SUPERSOUND ANLÆG

ENTRÉ : 10 kr. 🍷

I AFTENENS LØB KAN DER - TIL RIMELIGE PRISER - KØBES

POMMES FRITES. M.M.

HENRIK

BILLET KØBES HOS KLASSENS LILLEPUT/ELEVRÅDSREPRÆSENTANT.... SENEST 27.2.87

FORÆLDRE, DER KOMMER FOR AT "HENTE", ER VELKOMNE, MEN FØRST FRA KLOKKEN. 22.

Sct. Hans Skole

møde om oprettelse af en støtteforening ved Sct. Hans Skole den 12. marts 1986. kl. 19⁰⁰ i skolens samlingsaal.

En kreds af forældre til børn på Sct. Hans Skole ønsker at oprette en forening ved skolen. Denne forening kunne være med til at gøre skolen til et centrum for aktiviteter i kokedistriktet, som svarer til det gamle Sct. Hans Landsogn.

Foreningen skal først og fremmest være med til at gøre skolen til et godt sted at være for børnene. Den kunne måske også være med til at arrangere aktiviteter for børnene uden for skoletiden, f.eks. teaterforestillinger eller lignende.

Foreningen kunne tillige være med til at gøre skolen til et samlingssted for områdets øvrige beboere og være bindeled imellem de leberforeninger, der er opstået rundt omkring i kvarteret.

Initiativtagerne håber på, at der vil møde mange interesserede.

Alle er velkomne!

Evt. spørgsmål kan rettes til undertegnede.

På initiativtagernes vegne
OLE NØRBY
TLF. 141001

Udsnit af indbydelsen til det første møde, som en lille gruppe forældre til børn på Sct. Hans Skole indkaldte til for at få dannet en forening i lokalområdet. Computerteknologien var ikke hver mands eje i 1986, fremgår det af indbydelsen.

Der er stil over det og høj cigarføring, når Sct. Hans'erne holder fest. Billedet er fra en fest i november 1991. Det er showdance så det vil noget. Den lykkelige Mand i midten hedder Mogens og de tre synlige dansepigter er fra venstre Rikke, Pia og Shila. Sidstnævnte har også lavet koreografien til nummeret. Arkivfoto.

Milepæle i Sct. Hans'ernes historie

04.11.1985. Debataften i klasserådet på Sct. Hans Skole, hvor ideen om en forening fødes	14.04.1989. Cabaret opføres	05.09.2002. Sct. Hans'er-koret får ny korleder, Carsten Hessum.
12.03.1986. Møde om oprettelse af støtteforening ved Sct. Hans Skole	08.09.1990. Det første Skibusløb	25.10.2002. Første Teater og natmad-arrangement.
31.05.1986. Aktivitetsdag	09.11.1990. Den første Sct. Hans'er sang lances. Skrevet af Bodil Petersen	04.05.2005. Start på stavgang
03.06.1986. Stiftende generalforsamling.	05.09.1992. Shila Nielsen starter hold i showdance	19.08.2006. Afholdes 20-års jubilæumsfest
20.03.1987. Første diskotek for 5. og 6. klasserne.	12.06.1993. Sct. Hans'ere deltager for første gang i Danmarks Stafetten	23.10.2006. Hold i argentinsk tango starter
14.09.1987. Opstart af løbeafdeling.	01.06.1996. 10 års jubilæumsfest med 100 deltagere.	23.10.2007. Malerhold starter
18.05.1988. Orienteringsmøde om oprettelse af amatørteatergruppe.	10.09.1996. Møde om oprettelse af den første Madklub	19.09.2008. Madlavningshold for mænd går i gang.
07.09.1988. Opstart af SHAT- Sct. Hans'ernes Amatørteater	31.08.1998. Der oprettes gymnastikhold med betaling.	25.05.2009. Første deltagelse i Lady Walk
25.02.1989. Sct. Hans'erne får prisen "Den gyldne hegnsæl" af Skibus 17:48	06.09.1999. Sct. Hans'er-koret etableres med Poul Christian Rasmussen som korleder	16.08.2010. Start på cykelafdeling
11.09.1989. Første Orienteringsløb i Åløgkeskoven. Blev holdt hvert år indtil 2001		02.12.2010. Sct. Hans'er-koret skifter navn til Skarntyde-koret

Sådan så parret Aase og Bent Nielsen ud for 25 år siden, da de var med til at stifte Sct. Hans'erne. Arkivfoto.

Bent har været formand for Sct. Hans'erne i 25 år. Han holder sig i form til jobbet ved bl.a. at løbe, cykle og undervise i gymnastik. Foto Lars Verving.

Bent blev formand ved et tilfælde

Men han har siddet på posten i 25 år, hvor antallet af medlemmer og aktiviteter i Sct. Hans'erne bare er vokset og vokset

Eivind Sønderborg Johansen

Bent Nielsen blev sammen med Jette Jensen, Lene Kornelius, Enis Nielsen, Frits Jensen, Gert Hansen og Allan Peterhänsel valgt til Sct. Hans'ernes første bestyrelse på foreningens stiftende generalforsamling den 3. juni 1986.

Sov i timen

Da bestyrelsen på et efterfølgende møde skulle konstituere sig, mødte Bent op uden ambitioner om at blive formand for den nye forening. Men det blev han alligevel, fordi han ganske enkelt sov i timen, da bestyrelsesmedlemmerne drøftede fordelingen af poster.

- Nogle skyndte at melde sig til at være menige medlemmer, andre tilbød sig som sekretær eller kasserer, men jeg var for langsom på aftrækkeren, så til sidst kunne jeg godt se, hvor det bar hen, for der var kun formandsposten tilbage, fortæller Bent om det før-

ste konstituerende møde i Sct. Hans'ernes bestyrelse i 1986.

25 år med vækst

Men selv om Bent blev formand, fordi det var det eneste, han kunne blive, har han ikke fortrudt, at han sagde ja til posten. I hvert fald er han stadig formand et kvart århundrede efter foreningens stiftelse og kan se tilbage på 25 år, med en konstant stigning i medlemstallet og nye aktivitetstilbud til medlemmerne.

I 1988 kunne Bent i sin formandsberetning fortælle tilhørerne, at antallet af familier, der var medlemmer af foreningen havde rundet de 50. 13 år senere i 2001 var tallet nået op på 160, og i 2010 var det forhøjet til 340. Ved den seneste generalforsamling i marts 2011 kunne den stolte formand meddele, at 390 familier nu var noteret som medlemmer. Den første maj var tallet steget til 414.

- Det har været dejligt at være med fra begyndelsen i 1986 og opleve, hvordan aktiviteterne stille og roligt er accelereret i antal, bl.a. løb og forskellige former for gymnastik. Faktisk er gymnastikken vokset så meget i omfang, at alle hold bliver overfyldt på rekordtid, når der er tilmelding, konstaterer Bent.

Plads til medlemsinitiativer

Mange af aktiviteterne i Sct. Hans'erne er blevet en realitet, fordi et menigt medlem har taget initiativ til at oprette et hold i stavgang, cykling eller gerne vil samle en gruppe til at opføre en revy.

- Det viser, at foreningen er rummelig med plads til, at medlemmerne selv tager initiativ til nye aktiviteter. De skal bare kunne samle et hold, hvad enten det er til madlavning, maleri eller mavedans, siger formanden, der på den baggrund tror på, at foreningen også nok skal klare 25 år mere med fortsat vækst og udvikling.

Vi havde ingen intentioner om at gøre os i det fine franske køkken og gastronomi på hovski snovski-niveau, da vi startede Madklubben fortæller en af initiativtagerne. Det skulle bare være varieret og få den glæde frem, som det giver at lave og spise god mad i fællesskab, fortæller Frits Jensen. Foto Lars Vorning.

Madklubben: Bordets og fællesskabets glæder

"Det er som at komme til en god 50-års fødselsdag hver eneste gang, vi har madaften," siger et af klubbens medlemmer

Eivind Sønderborg Johansen

Stedet er skolekøkkenet på Sct. Hans Skole. Det er den månedlige fredagsaften i Madklubben. 18 mænd og kvinder – størstedelen af dem er par – har hænderne fulde ved køkkenbordene. De skal have en menu klar i løbet af et par timer.

Medlemmerne har på skift ansvaret for at vælge månedens menu og skal i den forbindelse også sørge for at købe råvarer ind til maden. Denne aften står den på tarte flam-bée, bruschetta med tomatcreme og lufttørret skinke, grisemedaljoner med kantareller, blommer og armagnac; desserten er chokolademakroner bygget op fra bunden.

Ingen kolerisk køkkenchef, men god stemning

Der er ingen råbende og skrigende kolerisk køkkenchef til at forpeste den gode atmosfære i lokalet. Tværtimod er stemningen afslappet, mens der arbejdes målrettet på at få maden klar. Belønningen venter nemlig forude for hver af de 18 køkkenskrivere: Nydelsen af en selv- og velgjort menu ledsaget af en god rødvin sammen med mennesker, der åbenlyst også forstår at nyde hinandens selskab.

- Det er som at være kommet til en god 50-års fødselsdag hver eneste gang, vi har madaften, som et af Madklubbens medlemmer, Gert, udtrykker det.

Sådan har det været i de 15 år, Madklubben har eksisteret, efter at tre Sct. Hans'ere af hankøn, fostrede ideen om klubben. De tre var Jens Arne Petersen, Gert Hansen og Frits Jensen.

God mad og fællesskab

- Vi fik den tanke, at det kunne være sjovt at lave en madklub. Det skulle være en klub, hvor vi gjorde noget ud af maden og ikke bare lavede pizza. Vi havde dog ingen intentioner om at gøre os i det fine franske køkken og gastronomi på hovski snovski-niveau. Det skulle bare være varieret og få den glæde frem, som det giver at lave og spise god mad i fællesskab, fortæller Frits Jensen.

Klubbens medlemmer er mellem 47 og 80 år og tæller i alt 24 selskabelige og madglade medlemmer, for det er, hvad der er plads til i skolekøkkenet. Men flere vil gerne være med og står derfor på venteliste for at blive lukket ind i varmen i køkkenregionerne.

Det kan være svært, for den populære klub oplever ikke den store udskiftning af medlemmer. En af dem, der har været heldig at komme med på holdet i Madklubben, er 47-årige Conny.

- Jeg har været med i klubben i 1½ år. Det er alt for kort tid, for jeg har boet i Skibhuskvarteret i 11 år, men det var først for et par år siden, jeg opdagede, at Sct Hans'erne eksisterede og har en masse spændende aktiviteter at byde på. Og så er det dejligt at gøre noget sammen med andre i sit lokalområde, siger Conny, der ikke bare er med i Madklubben, men også løber og går til gymnastik i Sct. Hans'erne.

Tre klubber med mad på programmet

Madklubben er kun én ud af tre klubber for kulinarisk interesserede Sct. Hans'ere. Der er også Mandags Madklubben. Den er kun for mænd og medlemmerne samles om kødgrøderne hver mandag, som navnet antyder. Derudover er der Gourmet Klubben, hvis medlemmer i fællesskab tager gastronomiske udfordringer op en gang om måneden.

- Jeg har været med i klubben i 1½ år. Det er alt for kort tid, for jeg har boet i Skibhuskvarteret i 11 år, men det var først for et par år siden, jeg opdagede, at Sct. Hans'erne eksisterede og har en masse spændende aktiviteter at byde på, fortæller Conny.
Foto Lars Vorning.

Gert og Kirsten sætter sig grundigt ind i opskriften inden de skrider til værket,
Foto Lars Vorning.

Der dækkes op til en festlig middag i Madklubben,
Foto Lars Vorning

For godt 19 år siden startede Shila gymnastikken i Sct. Hans'erne med et enkelt hold. Det er nu i 2011 vokset til 10 hold i vintersæsonen og fire sommerhold. Foto Lars Verving.

Showdance blev til "Shila Dancers", og på et tidspunkt blev gruppen ændret til et børnehold. Det er Shila i forgrunden til venstre og søsteren Tanya til højre. Arkivfoto.

En pigedrøm blev til 14 gymnastikhold

For snart 20 år siden oprettede 19-årige Shila et dansehold. Det blev grundstenen i Sct. Hans'ernes store gymnastikafdeling

Aase Nielsen

Det var lysten til dans og gymnastik, som for næsten 20 år siden fik 19-årige Shila til at drømme om at undervise andre.

Og hun var heldig, for hun var nærmest vokset op i Sct. Hans'erne og fik gennem foreningen mulighed for at låne gymnastiksalen på Sct. Hans Skole.

Hoftevrik og showdance

Lørdag var den eneste ugedag, der var ledig, og den 5. september 1992 startede hun op med en times showdance. Aldersmæssigt var det en blandet flok af piger, som fik lært at vrikke med hofterne, og som sluttede af med at lave en flot opvisning ved foreningens hyggeaften.

Allerede året efter havde hun mod på mere og udvidede med et hold i motionsgymnastik. Her deltog medlemmer af begge køn og fik deres lørdagsmotion.

Fra 1997 var foreningen så heldig at få til-delt gymnastiksalen tirsdag aften, og året efter to hverdagsaftener om ugen, så Sct. Hans'erne kunne tilbyde fire hold, som alle blev ledet af Shila.

Showdance blev til "Shila Dancers", og på et tidspunkt blev gruppen ændret til et børnehold. Der blev lavet mange gode opvisninger, altid med forskellige temaer: James Bond, køkkendans, opvisning med kost og spand.

Med det første børnehold trådte Shilas søster Tanya til som hjælpetræner, og de to søstre sørgede altid for en god, hyggelig stemning på holdet.

Som årene gik, kom der flere instruktører til. En del af dem havde selv gået på Shilas hold og var blevet oplært af hende.

Tilbage i gymnastiksalen igen

Fra sæsonstart 2002 valgte Shila at stoppe med at undervise og overlod efterhånden det praktiske arbejde i gymnastikafdelingen til mig, hendes mor. At hendes hjerte stadig bankede for gymnastikken i Sct. Hans'erne, var der ingen tvivl om, og vi var utrolig glade, da hun i 2008 kom tilbage som instruktør igen.

Det, der startede for godt 19 år siden med et enkelt hold, er nu i 2011 vokset til 10 hold i vintersæsonen og fire sommerhold. Gymnastikken fyldte i begyndelsen kun et lille stykke i medlemsbladet, men gennem de seneste mange år har vi kunnet sende et stort og omfattende gymnastikprogram ud.

Foreningen har meget at takke Shila for, og hendes drøm om at få så mange som muligt til at dyrke gymnastik er gået i opfyldelse.

Shilas drøm om at få så mange som muligt til at dyrke gymnastik er gået i opfyldelse.

Skarntyde-Koret lyder som englensynger, hvad enten det gælder den gamle grandprix-vinder Dansevise, Abbas Money, Money, Money eller en Kaj Norman Andersen-melodi.
Foto Jens Arne Petersen.

Skarntyde-Koret: Anette synger sig glad

Sct. Hans'ernes eget kor lyder som englensynger, selv om det har navn efter en giftig plante

Eivind Sønderborg Johansen

- Åh nej, jeg orker næsten ikke at gå til kor i aften. Sådan tænker Anette Albør ind imellem, når hun kommer træt hjem efter en hård dag på pædagogjobbet i børnehaven i Vollsmose og drages af en forførende sofa.

Men hun kommer altid af sted og har aldrig fortrudt det et sekund.

Sang og sammenhold

- Jeg kan godt være uoplagt, før jeg skal af sted, men jeg er altid opløftet, når jeg svæver hjem igen fra kor, for man bliver både glad og høj af at synge, siger Anette og tilføjer, at det gode sammenhold blandt medlemmerne af koret også tæller på plussiden, når hun hver torsdag tager af sted for at synge igennem.

Koret, hun synger i, hed oprindeligt Sct. Hans'erkoret, men blev i 2010 omdøbt til Skarntyde-Koret og deler således navn med en sejlivet, giftig skærmplante. Det er imidlertid hverken gift eller falske toner, der kommer ud af det trestemmige kvindekors, når medlemmerne oplader deres røster. Tværtimod lyder det, som englensynger, hvad enten det gælder den gamle grandprix-vinder Dansevise, Abbas Money, Money, Money eller en Kaj Norman Andersen-melodi.

Koret blev etableret og sang sine første strofer i 1999 med organist i Fredens kirke, Poul Christian Rasmussen som leder. Han blev i 2002 afløst af Carsten Hessum, som fortsat står i spidsen for de musikalske udfoldelser.

Blandet kor blev til kvindekors

Det oprindelige Sct. Hans'er-kor var både for mænd og kvinder, men det var svært at få den rigtige fordeling af de forskellige stemmer, da der altid har været meget få mænd i koret i forhold til antallet af kvinder. Det har koret siden taget konsekvensen af, så det nu kun består af kvinder.

- Der er ingen tvivl om, at kvaliteten er højnet, efter at Skarntyderne er blevet et rent kvindekors. Det skyldes ikke, at mænd synger dårligere, men at der var for få mandstemmer til, at det kunne lyde af noget, forklarer Anette.

Skarntyde-Koret synger ikke kun for sig selv, men har optrådt for publikum ved en række forskellige arrangementer gennem årene; bl.a. ved generalforsamlinger i foreningen, som musikalsk underlægning ved Sct. Hans'ernes revyer og senest ved en kirkekoncert i foråret 2011 i Fredens Kirke.

Historien bag skarntydenavnet

Skibhuskvarteret er noget for sig selv. En by i byen. Det har aldrig rigtig følt sig som en del af Odense. Og omvendt har Odense ikke haft noget specielt til overs for Skibhusfolket. Onde tunger kaldte det for Sutskokvarteret på grund af fattigfolkets beklædning - eller Skarntyde Landsogn efter den ukrudts plante, der breder sig med samme hast som nybyggerne derude.

Kilde:
Skibhusbogen af Anders W. Berthelsen

- Jeg kan godt være uoplagt, før jeg skal af sted til kor, men jeg er altid opløftet, når jeg svæver hjem igen, for man bliver både glad og høj af at synge, konstaterer Anette.
Foto Lars Vorning.

Carsten Hessum styrer kvindeko-
ret med kyndig
hånd. Foto Lars
Vorning.

Skarntyde-Koret optrådte ved Sct. Hans'er-
nes generalforsamling i marts 2011.
Foto Lars Vorning.

*Sct. Hans'erne er blevet en kæmpe stor familie for mig, og er en rigtig god forening, hvor vi kommer hinanden ved, siger Birthe.
Foto Lars Vorning.*

Korsang er en af de mange interesser, Birthe dyrker i foreningen. Foto Lars Vorning.

Én stor familie

Sct. Hans'erne fik Birthe til at føle sig hjemme i Skibhuskvarteret igen, da hun flyttede tilbage til bydelen efter mere end et årti på Sjælland

Eivind Sønderborg Johansen

Efter 11 år i udlændighed på Sjælland rykkede fynske Birthe Benitez tilbage til Fyn og flyttede for fem år siden ind i en lejlighed på Henriettevej i Skibhuskvarteret.

Hun havde tidligere boet i bydelen, men skulle nu til igen at opbygge et liv og en bekendtskabskreds i kvarteret efter at have været væk i mere end et årti. Det kom hun til.

Et opslag i Rema ændrede Birthes dagligdag

En dag i juni 2006 så Birthe et opslag i Rema 1000 på Skibhusvej om et sommerhold i yoga på Sct. Hans Skole.

- Yogaen var arrangeret af en forening, der hed Sct. Hans'erne, som jeg ikke havde hørt om før. Jeg kunne

se på opslaget i Rema, at yogaen startede om bare en time, så jeg piskede af sted for at nå det og håbede på, at der var plads til mig på holdet. Det var der heldigvis, siger Birthe.

Efter sommeryogaen i 2006 meldte hun sig på et gymnastikhold, for to år siden kom hun ind i Sct. Hans'ernes sangkor, der i dag hedder Skarntyde-Koret, og siden juni 2009 har hun været en af de mest trofaste og aktive løbere i løbegruppen.

Birthe havde ingen erfaring med løb, da hun begyndte på løbeholdet, men alligevel har hun både i sæsonen 2009/2010 og 2010/2011 hentet præmier i DGI's Cross-løb. For et halvt år siden blev hun sluppet ind i Madklubben, hvor hun kan udfolde sig kulinarisk kreativt en gang om måneden i selskab med 23 andre gastronomisk interesserede Sct. Hans'ere.

"Vi kommer hinanden ved"

De fleste af Birthes hverdage går med Sct. Hans'er-aktiviteter. For nyligt i marts 2011 måtte hun sætte yderligere tid af til foreningen. Hun blev nemlig valgt ind i dens bestyrelse på den årlige generalforsamling. Men det har hun på ingen måde noget imod.

- Jeg har ikke ret meget familie, så Sct. Hans'erne er blevet en kæmpe stor familie for mig. Det er et rigtig godt samlingssted, hvor vi kommer hinanden ved. Jeg følte mig med det samme hjemme igen, da jeg begyndte at være aktiv i foreningen. Den kan varmt anbefales til alle i kvarteret, undrerstreger Birthe.

Problemer bliver mindre og lettere at overskue efter en lang løbetur i den friske luft. Det er ikke svært at forstå, når solen skinner, men det virker også på en grå dag, har Elmar opdaget, efter han begyndte at løbe i en moden alder. Foto Aase Nielsen.

Fra mavesvær til maratonløber

Da Elmar begyndte at løbe som 62-årig i Sct. Hans'erne i 2008, var han i rigtig dårlig form. To år senere løb han sin første maraton på fire timer og ni minutter. Her fortæller han om sit nye liv med Tøb

Lige fra den første dag til træning har løbekammeraterne støttet, motiveret og givet gode råd. Jeg kan varmt anbefale eventuelle tvivlere: Mød op til træning – det rykker, konstaterer Elmar. Foto Lars Verving.

Af Elmar Mønster

Det gik faktisk rigtig godt. Det var ellers ikke uden en vis skepsis, at jeg havde meldt mig til H.C. Andersen Marathon i september 2010, men jeg havde trænet hårdt, og mit mål var at gennemføre løbet, helst på 4 timer. Det er måske ikke nogen imponerende tid, hvis man er 30 år, men jeg var 64. Det store spørgsmål var, om jeg havde kræfter til at løbe så langt.

Jeg havde placeret mig i startfeltet lige bag en fartholder med fire timer som mål. Ved siden af mig trippede en yngre mand, som var synligt nervøs. Vi diskuterede strategi for løbet og blev hurtigt enige om, at vi skulle holde igen og virkelig passe på, at vi ikke løb for hurtigt i starten. Vi kendte begge til, at man bliver grebet af stemningen og styrter af sted, som om det er et løb på fem km. Ivan havde prøvet at løbe maraton før, hvor han måtte udgå af samme grund.

I dårlig form med for mange kilo

Jeg har ikke den store fidus til nytårsforsætter, men hele efteråret 2007 havde jeg forsøgt at komme i gang med at løbe. Det kan være mere end svært at mobilisere den nødvendige energi og stædighed, der skal til for at løbe langt, regelmæssigt og i al slags vejr, hvis man ikke har en aftale med ligesindede. Nå ja, det bliver ikke nemmere af, at man er totalt flad, i

dårlig form og har alt for mange kilo, der skal flyttes. Jeg så mig om efter en lille lokal klub og fandt Sct. Hans'erne, hvor jeg mødte op til løbetræning den 2. januar 2008.

Det var en mørk og sur vinteraften. Der var mødt en 5-6 personer, og jeg fortalte, at jeg var i dårlig form og ikke havde løbet i mange år. I min ungdom løb jeg 10 km to gange om ugen, og jeg havde en drøm om at jeg kunne gøre det igen. Aase tilbød, at jeg kunne følges med damerne på en 3 km rute, hvor vi indlagde gå-pauser efter behov. Fint, det var lige, hvad jeg havde brug for. Det gav forbavsende hurtigt gode resultater.

Allerede efter en måned havde jeg mod på at løbe sammen med den gruppe, der løb ture på 7-10 km. Nis tilbød at vente på mig, for det var helt klart, at jeg ikke kunne følge med gruppen. I løbet af foråret blev jeg i stand til at løbe 10 km på en time, og jeg kunne nu sætte mig nye mål.

Hvorfor nu det, kunne jeg ikke bare være tilfreds? Jeg havde jo vist mig selv, at jeg kunne? Netop, og der var faktisk stadig et par hængepartier. For det første kunne jeg stadig ikke følge med gruppen, der løb et halvt minut hurtigere pr. km på træningsturene. Ved vinterens cross-løb var jeg langsommere end hele

gruppen af 70-74årige. For det andet havde jeg problemer med vejtrækningen.

For nogle år siden spurgte jeg min læge, hvorfor jeg havde så svært ved at få luft. "Det er vel ikke så underligt med den kuffert," sagde den flinke mand. "Maven tager jo den plads lungerne skal bruge." Jeg fortalte ham, at jeg faktisk motionerer og cykler en hel del, og jeg ville gerne vide, hvordan jeg kunne komme af med maven. "Det er for sent, den slipper du aldrig af med," svarede han. Det var således ikke svært at finde nye mål: Ned i tid, ned i vægt.

Løber fra dårligt humør og helbred

"Hvorfor løber du, hvad løber du fra?" spurgte en af mine gamle venner for nylig. Men det er faktisk sjovt at løbe, eller, det bliver sjovt, efterhånden som formen bliver bedre. Tidligere kunne jeg få meget ondt i benene efter nogle få km, nu giver 20 km løb bare en naturlig træthed – og en god nattesøvn. Hvis jeg løber fra noget, må det være dårligt helbred og dårligt humør. Problemer bliver mindre og lettere at overskue efter en lang løbetur i den friske luft. Det er ikke svært at forstå, når solen skinner, men det virker også på en grå dag. På en lang tur kan du for eksempel begynde med at tænke over livets store spørgsmål, eller du kan "tømme hovedet" for tanker, så du føler dig helt frisk, når du kommer hjem.

"På løbesiderne kan man læse om de mange sjove stoffer, der bliver aktiveret i hjernen under løb. Det siges også, at lang tids træning styrker hukommelsen og udvikler evnerne til at tænke logisk, og personligt vil jeg hellere bruge penge på et par gode løbesko end på apoteket." Foto Jens Arne Petersen.

På løbesiderne kan man læse om de mange sjove stoffer, der bliver aktiveret i hjernen under løb. Det siges også, at lang tids træning styrker hukommelsen og udvikler evnerne til at tænke logisk, og personligt vil jeg hellere bruge penge på et par gode løbesko end på apoteket.

Løb, kost og vægttab

Kun lommeuld kommer af sig selv. Når man træner meget øges appetitten, og vægttab er ikke en selvfølge. Jeg var nødt til at være mere opmærksom på min kost. Når man taber 1 kg, bliver man 26 sekunder hurtigere på 10 km. Et vægttab på fem kilo giver over to minutter på 10 kilometer, og over 10 minutter på en maratondistance, vel at mærke uden at yde mere. Det skulle være motivation nok til at droppe slik og cola.

Samtidig med at jeg begyndte at spise sundere, begyndte jeg at løbe tre gange om ugen. Jeg havde en gammel drøm om at løbe maraton, og jeg satte mig derfor et delmål, der hed Lillebælt ½ maraton. I løbet af de sidste par år har jeg løbet adskillige halvmaratoner, og jeg har tabt mig næsten 15 kg, hvilket også gør det både lettere og sjovere at løbe. Jeg ved det, for jeg løb 1700 km i 2010.

Nu var jeg altså nået til at stille op i et maratonløb. Det var virkelig nødvendigt at økonomisere med

kræfterne. Selv om jeg havde deltaget i fællestræningen hen over sommeren, havde jeg aldrig løbet mere end 30 km, og det var såmænd svært nok. Jeg var dog overbevist om, at jeg kunne, og ville, gennemføre løbet, om det så skulle være gående. Det ville bare blive svært at overholde vores aftale om ikke at løbe for stærkt. Alle ventede utålmodigt på at komme af sted, og da startskuddet lød, glemte mange alt om fartholdere.

Vi var ikke nået de få kilometer til havnen, før folk trådte af på naturens vegne. Ivan var en af dem, og jeg benyttede mig af muligheden til at sætte tempoet lidt ned, indtil han havde indhentet mig igen. Det er en stor psykologisk støtte at have nogen at følges med, og hastigheden steg lidt efter lidt igen. Da vi kom op ad Windelsvej passerede vi en flok Sct. Hans'ere, der som tilskuere kom med opmuntrende tilråb.

Windelsvej som en næsten uoverstigelig bakke

Anden gang vi passerede dem, havde vi løbet næsten 30 km, og da kunne jeg især godt bruge opmuntringen. Windelsvej var pludselig en næsten uoverstigelig bakke, sådan følte jeg det i hvert fald i benene. Jeg gav Ivan tegn til, at han ikke skulle vente på mig. Han er faktisk 25 år yngre end mig, og jeg kunne fornemme, at han havde lyst til at løbe hurtigere.

Det gjorde han så, og da jeg kom ned på Skibhusvej, kunne jeg ikke længere se ham.

Foran Kvikly stod min kone og vinkede. Det gav mig kræfter til at komme igennem tunnelen på Thomas B. Thrigesgade, trods smerter i storetåen.

Ved 40 km var det slet ikke godt mere. Jeg nærmest kravlede op ad bakken over jernbanen på Middel-fartvej og overvejede at udgå. "Det skal blive løgn," tænkte jeg, men jeg var nu ikke sikker. Selv da jeg løb ind på Stadion, var jeg ikke sikker på, at jeg kom hele banen rundt. Jeg gennemførte på 4 timer og 9 minutter, og det var jeg tilfreds med.

"Mød op til træning – det rykker"

Jeg er ikke i tvivl om, at det var mig, der løb, men jeg ved også, at jeg ikke havde klaret det uden klubbens opbakning. Lige fra den første dag til træning har klubkammeraterne støttet, motiveret og givet gode råd. Jeg kan varmt anbefale eventuelle tvivlere: Mød op til træning – det rykker. Og Ivan, hvor blev han af? Han løb for stærkt og måtte udgå et par kilometer efter, at han løb fra mig. Jeg håber at se ham igen den 18. september, men inden da har jeg løbet Copenhagen Marathon i maj.

En forening der flytter hegnspæle

Finn Andersen fik den gyldne hegnspæl i 1991 for at have hjulpet til med en række praktiske gøremål, bl.a. har han lavet kulisser til teatergruppen SHAT's forestillinger.

De har modtaget Den gyldne Hegnspæl

1991

Finn Andersen for at have hjulpet til med en række praktiske gøremål, bl.a. har han lavet kulisser til teatergruppen SHAT's forestillinger.

1992

Jens Arne Petersen for at være redaktør af foreningens medlemsblad (Det er han stadig)

1993

Svend Aage Andersen for at stå for årets orienteringsløb i Ålørkke Skoven

1994

Tove Knudsen for at sy kostumer til SHAT's forestillinger

1995

Tim Kornelius for at være aktiv altnuligmand

1996

Lars Hansen for at være aktiv altnuligmand

1997

Hegnspælen blev ikke uddelt

1998

Shila Nielsen for at tage initiativ til at oprette og lede en række danse- og gymnastikhold

1999

Jesper Aagaard for at være instruktør på SHAT's forestillinger

2000

Charles Busk Jensen for at være aktiv altnuligmand i SHAT gruppen

2001

Aase Nielsen for at være aktiv i en lang række gøremål uden for bestyrelsen.

Eivind Sønderborg Johansen

I Skibhuskvarterets lokale aftenskole, Skibhus 17:48, fik bestyrelsen i 1989 en idé. Den ville indstifte en pris, "Den gyldne Hegnspæl". Prisen skulle tildeles en nystiftet forening i bydelen som et skulderklap for at have flyttet hegnspæle til gavn for beboerne i lokalområdet.

Valgte faldt naturligt på Sct. Hans'erne som den første modtager af den ærefulde pris. Prisen var rent fysisk udformet som en forgyldt hegnspæl og blev ledsaget af en kontant erkendtlighed på 2.500 kr.

Den 25. februar 1989 modtog Sct. Hans'ernes formand, Bent Nielsen, "Den gyldne Hegnspæl" på foreningens vegne.

Det var tanken, at pælen skulle være en vandrepokal, der blev uddelt en gang om året. Men efter den første uddeling droppede Skibhus 17:48 ideen og overlod Sct. Hans'erne hegnspælen til evigt eje.

- Vi stod nu med en forgyldt pæl og overvejede, hvad vi skulle stille op med den, for køn var den ikke. Men tanken bag den var god nok, så Sct. Hans'ernes bestyrelse besluttede at indstifte en ny pris, "Årets Sct. Hans'er" og bruge pælen i forbindelse med prisuddelingen, fortæller Aase Nielsen, der var med til at starte foreningen i 1986.

Prisen "Årets Sct. Hans'er" blev uddelt i alt 12 gange i perioden 1991-2001. Siden da er "Den gyldne hegnspæl" ikke blevet flyttet, men står på 10. år til opbevaring i Aase og Bent Nielsens kælder.

Mavebøjninger og Mr. Swing King

Som tilflytter til Skibhuskvarteret synes Astrid, det er skønt med en lokalforening, som skaber mødesteder, så man kan føle sig som en integreret del af lokalsamfundet.

Astrid Bojesen

Klokken er 16.45,- det er tirsdag, og jeg er lige kommet hjem fra arbejde. Jeg diskuterer lidt med mig selv: "Skal jeg nu virkelig gå derover, eller skal jeg snyde i dag?" Jeg får overtalt mig selv, for det er min erfaring, at gymnastikken er rigtig god for min krop. Og jeg vil gerne holde længe endnu.

Lidt efter står jeg midt i hyggelig small-talk i omklædningsrummet på Sct Hans skole, - jeg er ikke den eneste, som er styrtet hjem fra arbejde for at nå det.

Gad vide hvad Sanne har fundet på i dag? - nå, vi skal have fat i hulahopringene, elastikken og som altid: håndklæderne på rullemåtterne. Jeg stiller mig med remedierne på min plads ved siden af Ove.

"Godt at få kadaveret rørt"

Præcis kl. 17.00 tænder Sanne for musikken, og vi begynder med opvarmningen. - "Knirk, knirk" siger det i mine arme, og jeg tænker: "Uh, hvor er det godt at få kadaveret rørt". Lidt efter lyder det friskt: "Så må I lægge jer ned på ryggen, og så er det op på to midt i". Alle 20 mænd og kvinder bøjer maverne "op på to midt i" til takten fra Gnags og Mr. Swing King.

Efterhånden som timen skrider frem, får vi rørt skuldre, arme, mave, ryg, baller, ben og lår, - og også lattermusklerne aktiveres. Vi får pulsen op med nogle løberunder i gymnastiksalen, og undervejs twister vi.

Jeg har været med på Sannes KOM I FORM-hold i 3 sæsoner nu. I begyndelsen syntes jeg, det var afsindigt hårdt, for Sanne er en meget vedholdende dame! Det er ikke nok med 10 armbøjninger; nej, vi bliver ved og ved. Men hvor er jeg blevet god, og det mest fantastiske er, at jeg aldrig har urimeligt ømme muskler og led om onsdagen. For Sanne er også god til at sørge for, at vi får strakt musklerne ud igen, når vi har brugt dem.

På slaget 17.55 lyder det: "En hånd op - og den anden hånd op"; og mens der klappes tak for i dag, tænker jeg: "Hvor er det godt, at vi har Sct. Hans'erne, som kan sørge for, at jeg kommer af sted til løb om mandagen og gymnastik om tirsdagen". Og som tilflytter vil jeg sige: "Skønt at vi har en lokalforening som skaber mødesteder, så man kan føle sig som en integreret del af lokalsamfundet."

- Uh hvor er det godt at få kadaveret rørt, tænker Astrid under gymnastikken.
Foto Lars Verving

Astrid Bojesen: Som tilflytter synes jeg, det er skønt, at vi har en lokalforening, som skaber mødesteder, så man kan føle sig som en integreret del af lokalsamfundet.
Foto Lars Verving.

SHAT

- Sct. Hans'ernes Amatørteater

Fra 1988 og 21 år frem spillede Sct. Hans'ere teater af hjertens lyst. Der blev bl.a. lavet kabareter og revyer til den store guldmedalje. En af revyerne blev opført i Fredens Kirkes sognehus, og nogle af numrene var så dristige, at Sct. Hans'erne blev forment adgang til at opføre flere forestillinger i kirkens lokaler

Bodil K. Petersen

En gruppe medlemmer Sct. Hans'ere fik i 1987 den idé, at det kunne være sjovt at stable et amatørteater på benene. Det blev til Shat - Sct. Hans'ernes Amatør Teater.

Der kom et stykke i foreningsbladet om ideen, så interesserede kunne mødes på skolen og tale om, hvordan de ville gribe det an. En hel del meldte sig på banen, og en lille kabaret begyndte at tage form.

Vi mødtes på Marienlund Hovedgård en gang om ugen, og Valther Thrane-Rasmussen, som havde god erfaring og indsigt i teaterverdenen, blev den første instruktør.

Deltagerne øvede sketcher, sangnumre og fortalte små anekdoter. Forestillingen sluttede med "Bakke-sangerinderne", som sang "Køb blomster, køb blomster" og smed roser ud til publikum.

Eva Hansen overtog efter et instruktørkursus jobbet som instruktør fra Valther Thrane-Rasmussen, og året efter opførte vi "Den mærkelige Cafe" på Marienlund Hovedgård.

Teaterfolk var gør det selv-folk

Vi lavede selv kostumer, rekvisitter og kulisser, som var helt i det små, men alligevel et stort arbejde. Vi spillede kun et par gange, men det var en succes, og grunden var lagt i mange år frem med Shat som et stort aktiv for foreningen.

Vi flyttede fra Hovedgården til Asserisvej, hvor vi måtte låne Amatørfotografernes lokaler i kælderens til at øve i. Vi spillede nu et lidt større stykke, der handlede om indvandrere og blev opført i sognehuset ved Fredens Kirke.

For meget for kirken

Vi prøvede også kræfter med revygenren, hvor Per Haugaard blev en skattet instruktør og stor inspirationskilde. Den første revy "På HAT med SHAT" opførte vi i KFUM og K's lokaler. Det var en succes, der spillede for fulde huse.

Vi har også spillet i Fredens Kirkes sognehus, men et par af numrene var så dristige, at det blev både første og sidste gang, vi fik lov til at låne kirkens lokaler.

Siden flyttede vi permanent til Sct. Hans Skole, hvor vi fik vores eget teaterum i kælderen, og hvor vi spillede i samlingsalen, bl.a. skrev og opførte vi "Blæravisen" på skolen.

Vi skrev selv alle numre, alle sange og klarede også selv alt, hvad der ellers er af praktiske ting forbundet med opførelsen af et stykke - og det er ikke småting.

Revyen Lig' til Sankt Hans i 2009 var en forrygende forestilling med masser af fest, farver og folkelighed. Foto Lars Verving

Fortsættes på side 22

Fra forestillingen
CABA'RET i 1999.
Foto Lars Verner.

Skør farce

Shat blev en stor del af foreningen og deltagernes liv i mange år. Der var en del helt unge mennesker med i teatergruppen, og de medvirkede bl.a. i den skøre farce: "Den tapre ridder Ole af Branderen". Et vikingspil med spisning af stegte ben, som blev kastet hen i en zinkbalje på gulvet. Det var med Jesper Aagaard som instruktør. Han var fast tilknyttet Shat i en årrække.

Alle arbejdede frivilligt, så ingen tjente på det ud over foreningen, når forestillingerne gav overskud.

Et brag af en forestilling ved skolejubilæum

Vi lavede siden kabareter med spisning, bl.a. en kabaret med gamle filmmelodier med Jesper som in-

struktør. Da Sct. Hans Skoles 120-årsjubilæum skulle fejres, leverede Shat et brag af en forestilling.

Alle sejl blev sat til og med et tilskud på 50.000 kr. fra Odense Kommune, kunne vi anskaffe lys og lydudstyr. Med hjælp fra nogle af skolens lærere blev der dannet et børnekor, som var gennemgående i hele stykket med Inger Lundsgaard som pianist. Kostumer og rekvisitter blev rekvireret både fra Frøbjerg og Nedergadeteatret med en kolossal og kompetent støtte fra Tove Knudsen.

Flot cabarevy i 2009 for fulde huse

Sct. Hans'ernes revy i marts 2009, "Lig' til Sankt Hans" var det allersidste fra Shats hånd med Emmy

Nellemann som instruktør og Carsten Hessum som kapelmester.

Der blev annonceret i foreningsbladet efter interesserede deltagere, og en hel del nye ansigter meldte sig på scenen. Kun meget få af de oprindelige shattere var tilbage på det tidspunkt. Det blev en meget flot forestilling med spisning først - en buffet lavet af Madklubben - og siden to timers forestilling med både sketcher, monologer, finurlige indslag og sange. Der blev spillet for fulde huse til alle tre forestillinger.

Carsten Hessum i revyen Lig' til Sankt Hans. Foto Lars Verving.

Fra stykket Den mærkelige Café, som Shat opførte på Marienlund Hovedgård i 1992. Arkivfoto.

Lisbeth Ellegaard: Zumba udfordrer ens evne til at koordinere, men først og fremmest er det sjovt, og det kræver ingen forudsætninger, så alle kan være med. Foto Lars Verner

Sct. Hans'erne – nu også med zumba

Sjov og udfordrende fitness-dans man kommer til at svede af, nu også med zumba

Lisbeth Ellegaard

De sidste 10 år har jeg gået på forskellige gymnastikhold i foreningen, og fælles for holdene er, at man skal være hurtigt med at tilmelde sig, da holdene ofte fyldes op.

Med på noderne

Sct. Hans'erne har mange hold, så der er noget for enhver smag. Foreningen er med på det sidste nye og har i år for første gang haft zumba på programmet. Det blev så stor en succes, at der er oprettet et ekstra hold.

Jeg havde hørt, at zumba var sjovt, men vidste egentlig ikke så meget om, hvad det var andet end fuld fart, god musik og vrik med hofterne. Jeg meldte mig til og er bestemt ikke blevet skuffet.

Nogle beskriver zumba som det at bevæge sig hurtigt og have det sjovt. Det er latin-inspireret fitnessdans, det er udfordrende, og man kommer til at svede, uden det føles som træning.

Alle kan være med

En del af bevægelserne er ekstrem hurtige, og de udfordrer ens evne til at koordinere, men først og fremmest er zumba sjovt, og der er fuld power på musikken, som inspirerer til dans og bevægelse. Det kræver ingen forudsætninger – alle kan være med.

Det er dejligt at have en lokalforening, det gør det nemt og bekvemt at komme af sted, og det er en god måde at møde lokale. Man mærker, det er en lille forening, som kender sine medlemmer.

Jeg havde hørt, at zumba var sjovt, men vidste egentlig ikke så meget om, hvad det var andet end fuld fart, god musik og vrik med hofterne. Jeg meldte mig til og er bestemt ikke blevet skuffet, fortæller Lisbeth. Foto Lars Verner.

Teater og Natmad i godt selskab

Teater og Natmad-holdet arrangerede i foråret 2011 en tur til Det Ny Teater i København, som havde musicalen *Wicked* på plakaten. Foto Jens Arne Petersen.

Sct. Hans'eren Bodil K. Petersen fik en idé om at kombinere teaterture og fællesspisning. Ideen har vist sig levedygtig i praksis i snart ti år med en bred vifte af populære arrangementer

Bodil K. Petersen

Sct. Hans'erne er så rummelig en forening, at enhver med lyst til at starte en aktivitet op bare kan gøre det. For ca. ti år siden fik jeg idéen til Teater og Natmad, hvor det var tanken, at Sct. Hans'ere skulle følges ad i teatret og bagefter spise natmad sammen. Vi skulle mødes på skolen og fylde bilerne op. De, der ikke havde bil, var alene eller måske ikke havde så let ved at komme af sted, fik på den måde mulighed for at deltage og følges med nogen.

Den første forestilling var et gæstespil på Sukkerkøgeriet, hvor ca. 30 deltog med natmad bagefter på Café Mouritz i Skibhuskvarteret. Det betød, at vi kunne køre bilen hjem, gå til fods til cafeen og med god samvittighed dele en flaske rødvin.

Det var en rigtig god oplevelse, og der var stemning for, at vi skulle lave varierede Teater og Natmadsarrangementer to-tre gange om året.

Anette Albèr, Frits Jensen og Trine Langhoff meldte sig til en arrangør-gruppe til at stå for tilrettelæggelsen af arrangementerne.

I årenes løb har vi flere gange været til forestillinger på Odense Teater foruden Svendborg Teater, Vejle Musikhus, friluftsscener, Voldspil, revyer, koncerter, opera og kabareter. To gange har vi også taget turen til Det Ny Teater i København, senest i foråret 2011 til musicalen *Wicked*. Rottfælden i Svendborg er sommerens revy i 2011 kombineret med spisning på Restaurant Sundet, og i 2012 er det planen at arrangere en tur til Cirkusrevyen.

Vi har fået bekræftet, at der er et grundlag for denne type arrangementer - og det er rigtig sjovt at være med, når de har så god tilslutning.

Andre arrangementer

Vi tager udgangspunkt i, hvad der rører sig i tiden, og hvad vi tror på er interessant for medlemmerne at deltage i.

Vi har bl.a. sammen med Marineforeningen arrangeret havnerundvisning med borgmester Anker Boye som guide og et godt måltid skipperlabskovs som afslutning.

Der har også været en guidet udflugt til Sprogø samt et besøg hos kunstneren Kjeld Moseholm i Dyreborg med efterfølgende middag på restauranten i Svaninge bakker.

Det er blot nogle af de seneste arrangementer ud af et stort antal gennem årene, og det er et eksempel på, at Sct. Hans'erne er en forening, der flytter sig.

Til søs og på cykel med Sct. Hans'erne

Virksomhedsbesøg, cykelture og heldagsudflugter er eksempler på nogle af foreningens mange sociale arrangementer gennem 25 år, fortæller bestyrelsesmedlem Bodil K. Petersen, der har været aktiv i Sct. Hans'erne i en længere årrække

Af Bodil K. Petersen

Det er ikke få ting, der er foregået på den sociale front i Sct. Hans'erne i 25 år.

I de første år, hvor der kun var få familier med i foreningen, var cykelture til f.eks. Vikkelsø, Langesø, Enebærødde eller langs åen til Carlslund og Allesø gamle Have en attraktiv aktivitet en gang om året. Gerne en søndag, hvor vi mødtes i skolegården kl. 10.00

Heldagsture

Cykelturene mandede siden ud i længere udflugter, som f.eks. en heldagstur til Samsø med Svanen med cyklerne ombord, så vi kunne komme rundt på øen og se mest muligt, inden båden sejlede tilbage. Kraftig strøm med bølgegang betød, at mange også husker turen på grund af søsygen.

Som forening har vi mulighed for at arrangere besøg og rundvisninger på virksomheder, der ellers er lukket land for de fleste mennesker.

På TV2 og Politigården

Vi havde en kontakt til Odense Politigård, som arrangerede et besøg incl. foredrag om dagligdagen på denne arbejdsplads, hvor vi fik lov at besigtige både skydevåben og patruljevogne.

Vi besøgte TV2 ikke længe efter indvielsen i 1988 på Rugårdsvej, hvor Ulla Terkelsen var chef på Nyhederne. Vi så bl.a. de lokaler, hvor regionalnyhederne blev sendt fra.

Fynsværket blev også besøgt, så vi fik indsigt i, hvad der foregår bag betonmurene i de store blokke, vi kigger på i det daglige; os der bor i Skibhuskvarteret.

Sct. Hans'ernes sociale arrangementer til søs har omfattet både ture på åen i kano og længere sejlture med færge til Samsø.

Cyklerne er gennem årene blevet brugt flittigt som transportmiddel, når Sct. Hans'erne har været på udflugter i guds fri natur

Det er torsdag og Sct. Hans'ernes cykelhold er klar til aftenetour. Foto Lars Verner.

Det kører for de cyklende Sct. Hans'ere

Tre naboer fik en god idé efter en god middag med rødvin – de ville lufte deres cykler, så nu har foreningen en cykelafdeling med gang i hjulene to gange om ugen

Thormod Kaae, cyklist

Oprindeligt var vi tre naboer på hjørnet af Monbergsvej og Irenevej, der i forbindelse med en god middag med tilhørende rødvin foråret 2010 kom til at snakke om, hvor dejligt det er at cykle i den fynske natur. De tre naboer var Benny, Mogens og undertegnede.

Fra rødvin til realiteter

Det viste sig, at vi alle tre var i besiddelse af en racer-cykel, eller noget, der lignede. Derfor aftalte vi lidt sent på aftenen, at vi tre sportsfolk da snarest skulle ud på landevejen i fælles trop.

Som sagt så gjort. I forsommeren 2010 kæmpede Mogens og jeg, sagde hunden, for at følge trop med Benny til Kerteminde. Han havde helt klart førertrøjen på, da han var vant til at cykle frem og tilbage til arbejdet på Lindøværftet.

Cykeltur med gode kalorier

Vel ankommen til Nordstranden i Kerteminde holdt vi

en naturlig pause ved ishuset og fik en kæmpe gammeldaws isvaffel med guf og flødeskum. Muff! Resultatet var givetvis, at vi indtog dobbelt så mange kalorier, end vi fik brændt af på turen. Men det betød mindre, for cykelturen gav os så behagelig fornemmelse, at vi blev enige om, at det skulle gentages – og om muligt med flere, der havde lyst til at være med.

Efter sommerferien blev Benny og jeg enige om, at vi skulle forsøge at få en cykelafdeling op at stå i vores udmærkede forening, Sct. Hans'erne. Vi satte nogle opråb i medlemsbladet, og det betød, at vi voksede støt i løbet af efteråret, så vi hen i mod slutningen af november var blevet 10-11 medlemmer i cykelafdelingen.

Det har heller ikke mindsket interessen, at Rema 1000 – Marienlund, Kvickly og Kjelds Cykler meldte sig som sponsorer, så vi kunne få cykeltøj af en god kvalitet til fornuftige penge.

*Rigtige mænd kører på cykel.
Foto Lars Verner.*

Velkørende cykelafdeling

Sct. Hans'erne har nu en velfungerende afdeling, der hver søndag kl. 10.00 og torsdag aften kl. 18.00 mødes ved Sct. Hans Skole og planlægger en rute alt efter vind og vejr. Indtil nu har det været lidt småt med deltagere torsdag aften, men efterhånden som familie og sommerhuse lægger beslag på søndagene, tror jeg, at flere og flere vil sætte pris på, at de i stedet kan komme ud på en god tur torsdag aften.

Skibhusløb siden 1990

Et af de tidlige Skibhusløb, hvor antallet af deltagere endnu ikke var vokset til 210, som det var tilfældet i 2010.

Løbet har udviklet sig, men ét er sikkert – det er stadig hyggeligt at deltage

Aase Nielsen

Skibhusløbet blev første gang afviklet i 1990 med Sct. Hans'erne som arrangør i forbindelse med det årlige, lokale Skibhusmarked. Det er et lille hyggeligt løb med en god stemning både før løberne er sendt af sted, under løbet og bagefter, når de er kommet over målstregen igen. Løbet bliver da også rost af deltagerne for dets varierede ruter, der omfatter både skov, stier og villaveje.

De to første år startede løberne ved Sct. Hans Skole og løb i mål på markedspladsen på parkeringspladsen

mellem Sofie Breumsvej og Damhusvej efter at have gennemløbet en rute på syv km. Mange af deltagerne ved de første løb var helt i foreningens ånd børn og forældre fra Sct. Hans Skole.

I 1992 var der ikke noget løb. Det blev bemærket og medførte i læserbrev i Fyens Stiftstidende, hvor skribenten spurgte: Skibhusløbet - hvad med det?

Det var jo dejligt for arrangørerne i foreningen at opdage, at løbet var savnet, så formanden, Bent Nielsen, kridtede løbeskoene og afgav et løfte i Stiften: Skibhusløbet kommer igen til næste år.

Formanden holdt sit løfte, og de næste tre år var der start og mål på hjørnet af Skibhusvej og Damhusvej, inden løbet blev flyttet til Marienlystcentret. Det blev det i 1996 for at give løberne ordentlig adgang

til omklædningsrum og toiletter.

I 2010 sprængte antallet af løbere alle rammer med 209 deltagere sammenlignet med det første løb i 1990 med 70 deltagere. Men det er stadig et lille løb, selv om det både tiltrækker supermotionisten, som år efter år kæmper for at forbedre sin tid, og den mindre øvede, der bare løber for at nyde den smukke natur.

Der sker dog hele tiden fornyelser, som nu ved det 21. løb her i 2011, hvor det er muligt at forhåndstilmelde sig på foreningens hjemmeside.

Men lad det være sagt med det samme, at Skibhusløbet ikke har ændret sig afgørende på ét meget væsentligt punkt siden 1990: Det er stadig så hyggeligt at delta'.

Nordfyns Bank ønsker tillykke
- vi støtter det lokale...

 Nordfyns Bank

Skibhusvej 55 www.nordfynsbank.dk